

תת"ע (חדרה) 6145-02-11 - פשאפשה מהראן נ' מדינת ישראל

תת"ע (חדרה) 6145-02-11 - פשאפשה מהראן נ' מדינת ישראל לשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 6145-02-11

פשאפשה מהראן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[18.09.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה מיום 28.08.2024 לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 24.01.2016 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.

2.

3. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 22.1.2011 של נהיגה במהירות של 157 קמ"ש העולה על מהירות של 100 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה וכן נהיגה בשכרות מכח סירוב לתת דגימת אור נשוף, עבירה בניגוד לסעיפים 62 (3), 64 (א), 64 ב לפקודת התעבורה.

4. על המבקש הוטל עונש פסילת רישיון למשך 5 שנים (נקבע כי עליו להפקיד רישונו לאלתר) ובנוסף נפסל רישיון הנהיגה שברשותו למשך שישה חודשים על תנאי למשך 32 שנים וכן תשלום קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר חלף קנס.

5. רישונו של המבקש מעולם לא הופקד בהליך זה, בניגוד למתחייב בגזר הדין.

6. לטענת המבקש בבקשה לביטול פסק הדין סובל הוא מנסיבות חיים קשות אשר פגעו במצבו הנפשי ואוסף מורכב של בעיות רובץ על כתפיו ובראשן שיתף כי אחיו נרצח לנגד עיניו בפיגוע שאירע בשנת 2012. כמו כן טען המבקש לחפות ולכשלים בחומר החקירה וכן למצב רפואי מורכב.

7. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.

8. תחילה הוגשה הבקשה בעלמא וללא תימוכין ולמעשה רק לאחר מתן החלטה שיפוטית המאפשרת אורכה להגשת אסמכתאות לביסוס הנטען בה, הגיש המבקש כתבות עיתונות הנוגעות לשכול ולאובדן אחיו בפיגוע. עד מועד כתיבת שורות אלה לא הוגשו תימוכין למצב נפשי או רפואי כנטען.

- לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
9. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי ליסנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע". בקשה זו הוגשה בחלוף 8 שנים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה לכשעצמו שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.
10. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
11. באשר לבדיקת פגם בחזקת המסירה כדן: עיינתי באישור המסירה הסרוק לנט המשפט ממנו עולה כי פסק הדין נמסר למבקש כדן באישור מסירה המכיל את מלוא הפרטים הדרושים וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).
12. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבססת כידוע חשש מעיוות דין. טענת נסיבות אישיות עם כל הכאב והצער אינה מהווה בנסיבות שיהיו וחלוף הזמן יסוד לביטול פסק דין אלא מצדיקה לעניות דעתי פנייה בבקשת חנינה לנשיא המדינה.
13. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.
- ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.